

Kendince

– demet · 27 Ağustos 2017

KENDİNCE Dün bir ışık yaktım karanlığın ortasından, Ağustos sıcakları ağlıyordu. Kavuruyordu her birimizi, Ağustosunda bir havası vardı hani... Kendince... Bugün ağlamıyorum dedim. İnsanlığından çıkarıyordu hayat. Bağırarak haykırmak istiyordu! Naralar atmak hayata!!! Kendince... Kendince direnişleri vardı, Serzenişleri vardı hayata. Derlediği mutluluk oyunları vardı. Hani diyordu ne olur ne olmaz işte... Kendince... Sabah uyanışları vardı Bu gün diyordu ,belki bu gün, Bir ışık olur direnişler, Prangalarını kırarsın bu hayatın... Kendince... Düne kadar sana dairdi direnişler, Düne kadar yol bekleyişler, Dünden bu güne serzenişler, Hayat seyrine bakıyordu. Kendince... Bir masaldık her birimiz hayatta, Her birimizin bir hikayesi vardı. Gönül susar gözler çok şey anlatırdı. Kimi sevmeyi bile bilmezdi, Kendince... Gündüz birikir mutluluklar ve acılar, Gece kağıda yazarmış kalem. Yollar uzarmış sevilenler için, Hayat her daim kanarmış. Kendince... Kendince huzurları varmış hayatın, Mutluluk herkes için bir başkaymış, Zaman farketmeksizin akarmış, Huzur her zaman evlatlarıymış ,İnsanın kendince... Demet Akyürek